

Stichtse Vecht

Kievitsbuurten

Voortoets in het kader van de herziene Natuurbeschermingswet 1998

identificatie

projectnummer:

projectleider:

ir. H.G. van der Aa

auteur(s):

ir. H.G. van der Aa

planstatus

datum:

opdrachtgever:

Gemeente Stichtse Vecht

status:

concept

1. Inleiding

3

1.1 Aanleiding en doel voortoets

Voor het onderliggende plangebied geldt momenteel een bestemmingsplan, dat is vastgesteld in 1977. Dit bestemmingsplan is niet actueel. Om de waarden in het gebied goed te beschermen wordt het bestemmingsplan vervangen door het bestemmingsplan 'Kievitsbuurten'.

Het bestemmingsplan is overwegend conserverend van aard; bestaande planologische mogelijkheden worden grotendeels overgenomen uit het vigerende plan. Aangezien deze planologische ruimte niet volledig is benut dient zich de vraag aan of het maximaal benutten van deze mogelijkheden schade kan toebrengen aan de instandhoudingsdoelen van het Natura 2000-gebied Oostelijke Vechtplassen, waar het plangebied gedeeltelijk onderdeel van uitmaakt. In het kader van de Natuurbeschermingswet geldt immers de feitelijke situatie als referentiekader en niet de bestaande planologische mogelijkheden.

Het plan kent enkele ontwikkelingsmogelijkheden die in potentie een negatief effect kunnen hebben op Natura 2000. Deze mogelijkheden worden in de voorliggende voortoets beoordeeld. Het betreft:

- Art. 5.2.2 a: Uitbreidingsmogelijkheid voor recreatieverblijven;
- Art. 5.2.2 en 6.2.2 d: De mogelijkheid om bij recht bij recreatieverblijven respectievelijk 4 of 6 m² aan bergingen bij te bouwen;
- Art. 5.3.2 en 6.3.2: De mogelijkheid om via binnenplanse afwijking bergingen van 4 m² te bouwen op legakkers van minimaal 600 m², zonder gebouwen, te bouwen;
- Art. 11.2.2 b: Het bouwen van steigers en botenhellingen;
- Art. 11.4.1: De mogelijkheid om water om te zetten in land;

1.2 Leeswijzer

Hoofdstuk 2 bevat een beschrijving van het toetsingskader Natura 2000 en beschrijft het beschermde Natura 2000-gebied en de bijbehorende instandhoudingsdoelen. Hoofdstuk 3 beschrijft de aanwezigheid van de kwalificerende habitats en soorten in en rondom het plangebied. In hoofdstuk 4 worden vervolgens de effecten van het plan op de instandhoudingsdoelen beschreven. In hoofdstuk 5 worden de conclusies van deze voortoets geformuleerd.

Figuur 2.1 Ligging Natura 2000 (geel) t.o.v. plangebied (rood)

2. Toetsingskader Natura 2000

5

2.1. Natuurbeschermingswet 1998

De Natuurbeschermingswet 1998:

1. verankert de Europese gebiedsbescherming van Natura 2000, bestaande uit Speciale Beschermingzones (sbz's) op grond van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn, in de Nederlandse wetgeving. Daarnaast vallen de reeds bestaande (staats)natuurmonumenten onder deze wet;
2. vormt de wettelijke basis voor de aanwijzingsbesluiten met instandhoudingsdoelstellingen;
3. legt de rol van bevoegd gezag voor verlening van Nb-wetvergunningen meestal bij de provincies (in dit geval Gedeputeerde Staten van Noord-Holland).

Het is verboden zonder vergunning van Gedeputeerde Staten projecten te realiseren of andere handelingen te verrichten, die – gelet op de instandhoudingsdoelstelling – de kwaliteit van het gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben¹⁾. Voor vergunningverlening is dan een habitattoets nodig.

De eerste stap betreft de oriëntatiefase waarin sprake is van een voortoets. Centraal staat dan de vraag of er een *kans op een significant negatief effect* is. Indien dergelijke effecten niet op voorhand kunnen worden uitgesloten dan dient een Passende beoordeling opgesteld te worden, alsmede een planMER, waarin de effecten op Natura 2000 worden onderzocht. Indien uit deze beoordeling blijkt dat ook na het treffen van mitigerende maatregelen daadwerkelijk sprake is van een significant negatief effect, dan dient om voor vergunningverlening in aanmerking te komen vervolgens voldaan te worden aan de zogenaamde *ADC-criteria*:

- er zijn geen Alternatieven;
- er is sprake van een Dwingende reden van groot openbaar belang;
- vooraf zijn adequate Compenserende maatregelen getroffen.

In het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 dienen zowel interne effecten (binnen de beschermde gebieden) als externe effecten (buiten de beschermde gebieden) van het voornemen op de te beschermen soorten en habitattypen te worden onderzocht. Van belang daarbij is dat de instandhoudingsdoelstelling, voor zover het een gebied betreft, aangewezen op grond van artikel 10a, eerste lid (Natura 2000), dan wel de wezenlijke kenmerken van een gebied, aangewezen op grond van artikel 10, eerste lid (Beschermd Natuurmonument), niet in gevaar komen.

1) Volgens de EU-handleiding treedt 'verslechtering' op, wanneer de door de habitat ingenomen oppervlakte afneemt of wanneer er een dalende lijn optreedt met betrekking tot de specifieke betekenis van een gebied voor de instandhouding van de habitat of de daarmee 'geassocieerde typische soorten' op lange termijn. Van 'verstoring' is volgens de EU-handleiding sprake, wanneer uit populatiedynamische gegevens blijkt dat de soort het gevaar loopt niet langer een levensvatbare component van de natuurlijke habitat te blijven.

Verder dienen in een passende beoordeling ook eventuele cumulatieve effecten te worden onderzocht, zoals bijvoorbeeld gecombineerde effecten van nieuwe infrastructuur, woongebieden en recreatieve functies op dezelfde soorten en habitats.

Wat is significant?

Het begrip significant speelt een sleutelrol bij het beoordelen van de vergunbaarheid van een ingreep in het kader van de Natuurbeschermingswet. In de recente factsheet nr. 25: *"'Significantie' bij beoordeling van gevolgen voor Natura 2000-gebieden"* geeft de Commissie voor de Milieueffectrapportage aan op welke wijze het begrip significantie moet worden geïnterpreteerd bij een dergelijke toetsing.

De beoordeling of een effect al dan niet significant is, wordt benaderd vanuit de instandhoudingsdoelstellingen. Deze zijn vastgelegd in de aanwijzingsbesluiten voor de Natura 2000-gebieden. Er zijn instandhoudingsdoelstellingen voor habitattypen en voor soorten.

- Voor habitattypen gaat het om behoud of uitbreiding van de oppervlakte en/of behoud of verbetering van de kwaliteit.
- Voor soorten gaat het om behoud of uitbreiding van de oppervlakte van het leefgebied, behoud of verbetering van de kwaliteit van het leefgebied en behoud of uitbreiding van de populatieomvang.

Als uit de Passende beoordeling blijkt dat een instandhoudingsdoel door het project of plan (mogelijk) niet gehaald wordt, wordt het effect als significant beschouwd.

2.2. Instandhoudingsdoelen Natura 2000

De te beschermen soorten en habitats binnen het Natura 2000-gebied Oostelijke Vechtplassen worden hieronder in tabelvorm benoemd. Voor meer informatie wordt verwezen naar de gebiedendatabase van het ministerie van EZ.

Tabel 2.1 Kwalificerende habitats en soorten

Habitats	SVI landelijk	doelst. opp.vl.	doelst. kwal.	
H3140 - Kranswierwateren	--	>	>	
H3150 - Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden	-	>	>	
H4010B - Vochtige heiden (laagveengebied)	-	=	=	
H6410 - Blauwgraslanden	--	=	>	
H7140A - Overgangs- en trilvenen (trilvenen)	--	>	>	
H7140B - Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden)	-	>	>	
H7210 - *Galigaanmoerassen	-	>	>	
H91D0 - *Hoogveenbossen	-	=	=	
Habitatsoorten	SVI landelijk	doelst. opp.vl.	doelst. kwal.	Doelst. populatie
H1042 - Gevlekte witsnuitlibel	--	>	>	>
H1082 - Gestreepte waterroofokever	--	>	>	>
H1134 - Bittervoorn	-	=	=	=
H1149 - Kleine modderkruiper	+	=	=	=
H1163 - Rivierdonderpad	-	=	=	=
H1318 - Meervleermuis	-	=	=	=
H1340 - *Noordse woelmuis	--	>	>	>
H1903 - Groenknolorchis	--	=	=	=
H4056 - Platte schijfhoren	-	=	=	=

* = Prioritair habitat

Broedvogels	SVI landelijk	doelst. opp.vl.	doelst. kwal.	Doelst. populatie
A021 - Roerdomp	--	>	>	5
A022 - Woudaapje	--	>	>	10
A029 - Purperreiger	--	=	=	50
A119 - Porseleinhoen	--	=	=	8
A197 - Zwarte Stern	--	>	>	110
A229 - IJsvogel	+	=	=	10
A292 - Snor	--	=	=	150
A295 - Rietzanger	-	=	=	880
A298 - Grote karekiet	--	=	=	50
Niet-broedvogels	SVI landelijk	doelst. opp.vl.	doelst. kwal.	Doelst. populatie
A017 - Aalscholver	+	=	=	behoud
A041 - Kolgans	+	=	=	920
A043 - Grauwe Gans	+	=	=	1200
A050 - Smient	+	=	=	2800
A051 - Krakeend	+	=	=	40
A056 - Slobeend	+	=	=	80
A059 - Tafeleend	--	=	=	120
A068 - Nonnetje	-	=	=	20

Verklaring symbolen

staat van instandhouding

+ redelijk

- slecht

-- zeer slecht

relatieve bijdrage

- klein

+ groot

++ zeer groot

doelstellingen

= behoud

>verbetering/uitbreiding

3. Actuele waarden in het plangebied

3.1. Inleiding

In dit hoofdstuk wordt de aanwezigheid van de kwalificerende habitats en soorten van het Natura 2000-gebied binnen en rondom het plangebied beschreven. Deze beschrijving is gebaseerd op de provinciale *Atlas Natura 2000 Oostelijke Vechtplassen en Naardermeer* (2012), alsmede op gegevens uit andere bronnen (o.a. www.waarneming.nl)

3.2. Habitats

Geen van de kwalificerende habitats is in het plangebied of in de directe omgeving daarvan aanwezig.

3.3. Habitatsoorten

Geen van de kwalificerende habitatsoorten is in het plangebied of omgeving daarvan aanwezig, met uitzondering van de vissoorten bittervoorn, rivierdonderpad en kleine modderkruiper. De rivierdonderpad is zelfs vrij algemeen doordat deze soort profiteert van beschoeide oevers waarin de soort zich kan verschuilen tussen takken en boomwortels. De grote modderkruiper is mogelijk ook aanwezig, doch gegevens ontbreken.

3.4. Broedvogels

Geen van de kwalificerende broedvogels broedt binnen het plangebied. Een tweetal soorten is in het broedseizoen wel binnen het plangebied of op korte afstand aanwezig.

In het broedseizoen worden jaarlijks enkele purperreigers waargenomen in de graslanden in de zuidwesthoek van het plangebied. De reigers foerageren hier in de sloten en oevers. Dit deelgebied is derhalve van belang als onderdeel van het foerageergebied van de populatie purperreiger binnen het Natura 2000-gebied.

Direct ten oosten van het plangebied broeden jaarlijks enkele paren grote karekiet langs de randen van de vierde Loodrechtste plas. Deze soort stelt hoge eisen aan de kwaliteit van de rietoevers; alleen waterriet is geschikt. De breedte van de rietstrook is minder belangrijk (minimaal 3 meter) en de soort lijkt vrijwel ongevoelig voor recreatie. De Loosdrechtse plassen kennen één van de weinige stabiele populaties van deze bedreigde soort in Nederland, ondanks de hoge recreatiedruk in het broedseizoen. In het recreatief veel rustiger Naardermeer is de soort daarentegen sinds enkele jaren vrijwel verdwenen als broedvogel. Binnen het plangebied is de soort overigens geheel afwezig door het ontbreken van waterriet.

3.5. Niet-broedvogels

Verschillende soorten kwalificerende broedvogels worden regelmatig overvliegend aangetroffen (o.a. smient, grauwe gans, kolgans) maar binnen het plangebied zijn dergelijke soorten slechts in kleine aantallen aanwezig. Het betreft o.a. aalscholver, krakeend, slobbeend, tafeleend en nonnetje.

4. Effecten

Het bestemmingsplan kent enkele ontwikkelingsmogelijkheden die in potentie een negatief effect kunnen hebben op de instandhoudingsdoelen van dit Natura 2000-gebied. De mogelijke effecten worden in dit hoofdstuk beschreven:

4.1. Positief bestemmen van reeds aanwezige recreatieverblijven

De zuidelijke Kievitsbuurt, uitgezonderd de Kalverstraat, is zowel EHS als Natura 2000-gebied. In dit gebied zijn 71 recreatieverblijven aanwezig, waaronder recreatiewoningen en recreatiearken. In de bestemming Natuurgebied van het vigerende bestemmingsplan zijn geen bouwregels opgenomen voor deze verblijven. Daarmee vallen de verblijven sindsdien onder de overgangsbepaling. Het doel hiervan vermeldt de gemeente Breukelen in een brief van 28 juni 1977 aan de Provinciale Planologische Dienst: *“Het conserveren van dit voor de natuurwetenschap zo belangrijk gebied, met daarnaast de regulatie van de uit dit gebied niet meer te weren recreatie.”*

Alhoewel de verblijven eerder niet positief zijn bestemd is een typering als “clandestien” niet op zijn plaats. 21 verblijven beschikken over een vergunning op grond van de “Verordening op de Recreatieverblijven Breukelen”. Van de andere verblijven is een zo oud dat de geschiedenis niet bekend is; de eerste zomerhuisjes werden gebouwd omstreeks 1925¹. Voor vrijwel alle verblijven geldt echter dat ze met vergunning zijn uitgebreid op grond van artikel 26 lid 1 sub b van het vigerende bestemmingsplan.

Het alsnog planologisch positief bestemmen van deze verblijven, kan worden gezien als een nieuwe planologische ontwikkeling. Echter; deze verblijven zijn al zo lang aanwezig, dat een referentiesituatie zonder verblijven niet kan worden gereconstrueerd. Derhalve moet worden beoordeeld of de aanwezigheid van de verblijven (en het gebruik daarvan) het realiseren de instandhoudingsdoelen van het Natura 2000-gebied, dan wel de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS in de weg staan.

De voorheen hoge natuurwaarden van het plangebied (met name broedvogels, maar ook otter) waren tot in de jaren zeventig van de vorige eeuw nog aanwezig ondanks de toen reeds aanwezige hoge recreatiedruk die sindsdien maar weinig is toegenomen. De natuurwaarden zijn de afgelopen 40 jaar echter sterk afgenomen als gevolg van het ecologisch rampzalige waterbeheer (o.a. tegennatuurlijk peilbeheer, inlaat gebiedsvreemd water²). Het recreatief gebruik van het gebied heeft in het verleden de hoge ecologische waarden daarentegen nauwelijks belemmerd. De zeer geringe rol van de menselijke aanwezig-

¹ Uitgave “Kievitspedia” van de Watersportvereniging Vierde en Vijfde Plas

² Het hoge sulfaatgehalte van het inlaatwater leidt tot sterke veenrot en is de belangrijkste oorzaak van het eroderen van de legakkers. Deze veenrot leidt ook tot een sterke eutrofiëring en vertroebeling van het water waardoor de populaties van o.a. woudaapje en grote karekiet zijn gedecimeerd. Recreatiedruk heeft hierbij nauwelijks een rol gespeeld; deze en andere soorten komen soms in hoge dichtheden voor in gebieden met een hoge recreatiedruk, op voorwaarde dat de kwaliteit van water en oevers goed is.

heid in de slechte staat van instandhouding van dit Natura 2000-gebied blijkt ook uit de zeer uitgebreide Knelpunten- en kansanalyse Oostelijke vechtplassen (Kiwa Water Research/EGG-consult, 2007). Van de maar liefst 23 ecologische knelpunten in dit gebied hebben er slechts twee betrekking op recreatie; het opwoelen van slib door motorvaartuigen en de aanwezigheid van ongerioleerde recreatieverblijven. Dit laatste knelpunt is in het plangebied inmiddels opgeheven doordat alle verblijven tegenwoordig zijn aangesloten op de riolering, de noordelijke Kievitsbuurt in 1999 en de zuidelijke Kievitsbuurt in 2005. De Knelpunten- en kansanalyse wijst deze sanering in Kievitsbuurten ook expliciet aan als voorbeeld van een effectieve maatregel die in het hele Natura 2000-gebied navolging verdient.

Het opwoelen van slib door motorvoertuigen is in het zuidelijk deel van het plangebied niet aan de orde doordat hier geen gemotoriseerde vaart is toegestaan. Het positief bestemmen van de recreatieverblijven zal bovendien in het hele plangebied niet leiden tot meer vaarbewegingen aangezien er in de praktijk geen extra verblijven bij zullen komen.

Het wegbestemmen van de recreatieverblijven en het concreet amoveren er van, zal bovendien in het geheel niets bijdragen aan het oplossen van de ecologische problemen van het EHS-/Natura 2000-gebied die immers grotendeels herleidbaar zijn tot het waterbeheer. Ter aanvulling kan nog worden betoogd dat het terreinbeheer door de gebruikers van deze verblijven bijdraagt aan het behoud van het gebied. Mogelijk kunnen deze gebruikers ook bijdragen aan het herstel er van; de Knelpunten- en kansanalyse noemt immers bosopslag als één van de ecologische problemen. Dit leidt namelijk tot ongewenste beschaduwing van het oppervlaktewater alsmede tot eutrofiëring door bladval. Inschakeling van de gebruikers van de recreatieverblijven bij het terugdringen van de verbossing is een reële optie die nader kan worden uitgewerkt. Het niet positief bestemmen van hun recreatieverblijven zal daarentegen deze optie op voorhand geheel kansloos maken.

Tenslotte kan nog worden betoogd dat het positief bestemmen van de bestaande verblijven niet leidt tot extra verkeersbewegingen ten opzichte van de referentiesituatie en dus ook niet tot extra stikstofemissie en – depositie op gevoelige habitats.

Het voorgaande betoog is in de eerste plaats van toepassing op Natura 2000 (zuidelijk deel van het plangebied maar kan ook worden gevolgd ten aanzien van de EHS (hele plangebied).

4.2. Art. 5.2.2 a: Uitbreidingsmogelijkheid voor recreatieverblijven

Artikel 5.2.2.a biedt uitbreidingsmogelijkheden van een recreatiewoning in de noordelijke Kievitsbuurt tot 200 m³, bij een maximale goothoogte van 3 m en een bouwhoogte van niet meer dan 7,5 m. Doordat alle aanwezige recreatieverblijven, op basis van een gedetailleerde inventarisatie, “tot op de muur” zijn bestemd en op kaart zijn aangegeven, leidt de uitbreiding niet tot areaalverlies binnen de EHS. In de praktijk is er alleen uitbreiding mogelijk in de hoogte. De aangegeven maximum-hoogtematen zijn echter beperkt, veelal reeds bereikt en zullen in de praktijk daarom nauwelijks uitnodigen tot uitbreiding. Eventuele uitbreiding is gering van omvang en zal daardoor nauwelijks leiden tot een intensiever gebruik van het verblijf. Zoals hiervoor reeds aangegeven is het recreatieve gebruik van de verblijven bovendien ecologisch gezien nauwelijks relevant.

4.3. Art. 5 en 6: De mogelijkheid om bergingen bij te bouwen

Het bestemmingsplan staat bij recht 4 m² (noord) respectievelijk 6 m² (Zuid) toe aan bergingen bij recreatieverblijven. Daarnaast zijn bergingen tot 4 m² via afwijking mogelijk bij percelen zonder gebouwen groter dan 600 m². De gemeente heeft deze maat verhoogd van 300 naar 600 m². In de praktijk blijken er dan in deelgebied zuid bij recht slechts 40 verblijven te zijn die aanspraak kunnen maken op een dergelijke nieuwe berging (160 m²). Via afwijking zijn dit 35 verblijven (140 m²). In het noordelijk deel gaat het om 110 verblijven die bij recht aanspraak kunnen maken op een nieuwe berging van 6 m² (660 m²) en 20 van 4 m² via afwijking (80 m²). Bij een maximaal gebruik van deze regeling leidt dit tot een toename van het bebouwingsoppervlak van 300 m² in het noordelijke deel en 740 m² in het zuidelijke deel. Op het totale gebied is dit een zeer beperkt areaal. Veel van de bergingen zullen bovendien wegvallen tegen de dichte begroeiing op de legakkers. Tenslotte dient bedacht te worden dat het behoud van dit

bijzondere landschapstype niet kan zonder particulier beheer. De bergingen zijn daarbij van belang voor het opbergen van de gereedschappen waarmee de legakkers worden onderhouden. De rol van dit particuliere beheer zal in de toekomst eerder toe- dan afnemen gezien de krimpende budgetten voor terreinbeheer. Ook de ecologisch gewenste terugdringing van de verbossing op de legakkers (zie hiervoor) vergt inzet van particulieren. Een zeer beperkt areaal aan extra bergingen in het gebied kan in dat kader een waardevolle bijdrage leveren. Inschakeling van bewoners en gebruikers bij het beheer van natuurgebieden is ook geheel in lijn met de zeer recente nieuwe natuurvisie “Natuurlijk verder” van het kabinet (11 april 2014).

4.4. Art. 11.2.2 b: Het bouwen van steigers en botenhellingen

De gemeente is voornemens deze regeling aan te passen. De initiatiefnemer dient aan te tonen dat de ingreep geen onevenredige schade toebrengt aan de waarden van natuur en landschap. Alvorens te beslissen omtrent afwijking, winnen burgemeester en wethouders het advies in van het Plassenschap Loosdrecht e.o

4.5. Art. 11.4.1: De mogelijkheid om water om te zetten in land

Dit artikel stelt het volgende: *Burgemeester en wethouders zijn bevoegd af te wijken van het bepaalde in sublid 11.3 onder g, ten behoeve van het omzetten van water in land, voorzover dat noodzakelijk is voor de instandhouding van de aanwezige legakkers. Alvorens te beslissen omtrent afwijking, winnen burgemeester en wethouders het advies in van het Plassenschap Loosdrecht e.o.*

Deze regeling dient dus uitsluitend om in voorkomende gevallen legakkers te behoeden voor verdwijning. Voor het behoud van zeer smal geworden legakkers kan het in sommige gevallen noodzakelijk te zijn deze akkers robuuster te maken door ze iets te verbreden. Concreet betekent dit het omzetten van water in land. Een dergelijke ingreep gaat niet ten koste van het areaal Natura 2000 of de EHS. Zoals hiervoor betoogt zijn er op de oevers ook geen vaste rust- verblijfs- en voortplantingsplaatsen van zwaarbeschermden soorten aanwezig. Indien de ingreep buiten het broedseizoen plaatsvindt, is er dus in het geheel geen strijdigheid met de Flora- en faunawet. Een uitgebreid ecologisch veldonderzoek is dus niet nodig, nog afgezien van de beperkte houdbaarheid van een dergelijk onderzoek.

Daarnaast dient de ingreep goedgekeurd te worden door het Plassenschap Loosdrecht e.o. Doel van het Plassenschap is de behartiging van de belangen van de recreatie. Belangrijk uitgangspunt daarbij is de bescherming en de ontwikkeling van landschappelijke en natuurwaarden. De deelnemers in het Plassenschap zijn de gemeenten Stichtse Vecht en Wijdmeren, alsmede de Provincies Utrecht en Noord-Holland. De laatste twee partijen zijn tevens bevoegd gezag inzake Natura 2000 en de EHS. De voorgestelde procedure biedt naar het oordeel van de gemeente daarom voldoende garantie voor behoud van de kwaliteiten van natuur en landschap in het gebied.

4.6. Conclusies

- Binnen het plangebied en directe omgeving zijn kwalificerende soorten en habitats van het Natura 2000-gebied oostelijke Vechtplassen vrijwel afwezig.
- Het bestemmen van reeds aanwezige recreatieverblijven leidt niet tot extra recreatiedruk of verkeersbewegingen in of rondom het Natura 2000-gebied
- De bouwmogelijkheden die het bestemmingsplan biedt zijn op de schaal van het plangebied (en zeker op de schaal van het Natura 2000-gebied) zeer beperkt.
- De bouwmogelijkheden voor bergingen dragen bovendien indirect bij aan behoud en beheer van de natuur- en landschapswaarden in het gebied (terugdringen verbossing, behoud legakkers)